

častili starčki pred vsem narodom želeli njegovemu imenu in njegovim delom „vječno pamjat“. I. V.

Novice.

— **Osebne vesti** Državni pravdnik v Novem mestu gosp. Rajko Schwinger je dobil naslov in značaj višje sodnega svetnika. — Okrajni komisar gosp. Ernest baron Schönberger je prideljen v službovanje okrajnemu glavarstvu v Kamniku, okrajni komisar gosp. Silvester Domicelj pa deželnemu šolskemu svetu v Ljubljani. — Gospod Ivan Verhovec, gimnazijski profesor v Novem mestu, je za nadaljnjih pet let imenovan konservatorjem centralne komisije za umetniške in zgodovinske spomenike. — Sodni svetnik v Celju gosp. Lovro Ulčar je šel v pokoj in je tem povodom dobil naslov in značaj višjesodnega svetnika.

* — **Klub deželnih poslancev narodno napredne stranke** je v ponedeljek izvolil svojim načelnikom za dobo jednega leta posl. Ivana Šubica.

— **Slovensko gledališče** je v soboto zaključilo svojo letošnjo sezono. Uspeh je bil minole sezone tako v gmotnem kakor v umetniškem oziru prav dovoljen. Zlasti se je odlikovala opera, ki se je v tej sezoni povzpela na jako visoko stopnjo. Drama pa je kakor že prejšnja leta hiralala, deloma, ker so moči nezadostne, deloma, ker repertoire ni bil prav srečen, dasi se mora pohvalno priznati, da se je letos vpriporilo tudi precej izvornih iger.

— **Kmetijsko kemično poskušališče v Ljubljani.** Kmetijska družba je sklenila, obdržati ta zavod samo še tri mesece v svoji oskrbi, ter pritrdila nasvetu, da se ta dosedaj družbeni zavod podredi posebnemu kuratoriju.

— **Glasbena Matica.** V soboto, dne 7. aprila bo koncert „Glasbene Matice“. Poleg največjastnega dela Dvořakovega oratorija „Sveta Ljudmila“ izvajale se bodo tudi druge točke. Pri tem koncertu bodeta sodelovala operna pevka gospé Carneri iz Ljubljane in operni pevec g. Aleksander Nosalevicz z Dunaja.

— **Zdaj mu je slovenščina dobra,** bivšemu okrajnemu glavarju litijskemu in deželnemu poslancu dr. Vestenecku. Ta je namreč zdaj v Novem Jorku pri nasebinski oblasti tolmač za slovenski jezik.

— **Šolo so zaprli v Metliki** radi ošpic, za katero boleznijo je mnogo učencev zbolelo.

— **Kočevskim županom** je bil zopet izvoljen dež. poslanec gosp. Alojzij Loy.

— **C. kr. finančno ravnateljstvo** naznanja tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici, da se opozarja povodom pogodbe med Avstrijo in Ogersko, ki je stopila v veljavo s 1. januarjem 1900 in ki se tiče kolkovnih in neposrednih pristojbin, porabnih kolkov in odredbin, na določbe §§ 27 in sledečih nove pogodbe (ces. nar. z dne 29. XII. 1899, drž. zak. šte. 268). Tako naj velja kot načelo, da so pravne listine pri prenosu v drugo državno polovico podvržene pristojbinski dolžnosti, toda všteti že po predpisu plačanega zneska pristojbin. Za one listine, ki so podvržene le trdni kolkovni pristojbini, kakor n. pr. trgovski računi, je v drugem oddelku § 27 določeno, da se ne more za listine, ki imajo pristojbino odmerjeno ali so iste proste, pri prenosu v drugi državni polovici sploh zahtevati kake trdne kolkovne pristojbine. Razven tega se določa v zadnjem odstavku § 29 glede lestvičnim pristojbinam podvrženih pravnih listin, da ne plačajo osebe, ki so pri izdelavi listine odračunili vso pristojbino, kakor zahtevajo zakoni v onem kraju, nikakih nadaljnih pristojbin povodom prenosa listine v drugo državno polovico. Slednjič se glede

listin, ki so se v inozemstvu izdelale in iz jedne državne polovice v drugo prenesle, nadalje glede trgovskih in obrtnih knjig recipuje v §§ 32 in 35 nove pogodbe določbe finančno-ministrskih ukazov z dne 8. aprila 1884 št. 21932 in z dne 19. februarja 1892, drž. zak. šte. 42.

— **Deželni zbor štajerski.** Slovenski deželni poslanci so po dolgotrajnem vestnem posvetovanju soglasno sklenili z ozirom na skrajno brezobzirno in krivično postopanje nemško-nacionalne večine deželnega zbora in deželnega odbora zoper slovenski narod na Sp. Štajerskem tako v narodnih kakor v kulturnih in gospodarskih zadevah, se zborovanja dež. zbora ne več udeleževati in bodo ta svoj sklep s posebim oklicem na svoje volilce pojasnili.

— **Shod v Ljutomeru,** ki se je vršil dne 19. t. m. in na katerem sta poročala državni poslanec dr. Gregorec in deželni poslanec dr. Rosina je sprejel več resolucij, s katerimi je zahteval ravnopravnost, ustanovitev nadsodišča in vseučilišča v Ljubljani, slovenskih šol, slov. oddelek deželnega šolskega sveta in kmetijske družbe ter lastni namestniški oddelek.

— **Občina Vuzenica se ne razdeli.** Sklepa dež. zbora štajerskega, naj se razdeli občina Vuzenica v nemško trško in slovensko okoliško občino, ni cesar potrdil, kar je nemškutarje jako neprijetno iznenadilo.

— **Prepovedane slovenske predstave v Mariboru.** Za dan 24. t. m. je bila naznanjena slovenska diletantska predstava v „Narodnem domu“. Vse je bilo pripravljeno in pričakovati je bilo obilne udeležbe tzi z dežele. V petek zvečer pa je mariborski magistrat poslal prepoved, da se na odru v „Narodnem domu“ ne sme igrati. Proti temu povsem protizakonitemu nasilnemu postopanju mestnega magistrata se je takoj vložil rekurz na namestništvo, a dokler ne pride rešitev — in na to bo gotovo več tednov treba čakati — se ne more uprizoriti nobena predstava. Magistrat je svojo prepoved utemeljeval s tem, da delajo slovenske predstave konkurenco nemškemu gledališču. To ni prvi slučaj. Ko je prišla Slavljanska v Maribor, so poslali pred koncertom ob 5. uri pop. prepoved. Tako se s skrutim nasilstvom zatirajo tudi najnedolžnejše stvari, samo ker imajo slovenski značaj.

— **Tajna društva med srednješolsko mladino.** Piše se iz Maribora: Tu se je v soboto ustrelil gimnazijec III. razreda Franc Bernardi. Nemški dijaki gimnazije imajo tajno dijaško društvo „Walhalla“, ki šteje sedaj baje nad 100 členov. V vsakem razredu je poseben oddelek tega društva, kateri ima svojega načelnika. Oddelku v III razredu je bil načelnik Bernardi. Kdor hoče biti sprejet v tajno društvo, mora priseči, da bo po možnosti podpiral društvo in ga pred nikomur in nikdar ne izda. Društveniki nosijo na prsih pod srajco na goli koži trak nemških barv, razven tega pa še imajo poseben društven trak belo rdeče barve. Člani tajnega društva se shajajo in tam navdušujejo za germanstvo, za Bismarcka, za nemškega cesarja in za „sveti nemški rajh“. Poleg tega tudi sabljajo. V novejšem času so si hoteli urediti še društveno knjižnico. V to svrhu so nabirali knjige, kjer so jih mogli dobiti. Nekateri društveniki pa so bili le nekoliko preuneti za društveno knjižnico in preiskreni in premalo izbireni pri nabiranju knjig. začeli so knjige krasti pri knjigo-tržcu Blankeju. Nekaj so mu jih odnesli iz prodajalnice. Stvar se je po naključju izvedela, in Blanke je tatvino naznanil ravnateljstvu. Ob tistem času je gospodar nekega nemškega dijaka, pri katerem so se društveniki večkrat shajali, ovadil tajno društvo pri ravnateljstvu. Začela se je preiskava. Te pa se je Bernardi tako ustrašili da si je pogнал svinčenko v glavo. Da imajo nemški dijaki tajno društvo, ki obstoji gotovo že nad 20 let, je bilo po mestu obče znano. vrabei so tako rekoč čivkali po strehah o tem dijaškem društvu, pa nikdo se ni upal dotakniti se ga. Pred leti se je enkrat vršila preiskava proti temu društvu — vodil jo je tedanji

profesor matematike, ki je sedaj na Dunaju — toda gospod profesor ni našel niti najmanjšega sledu, da bi imeli nemški dijaki takšno društvo. Slično društvo, kakor je „Walhalla“ nemških gimnazijcev, imajo tudi realci zove se „Teutonia“ V sobi kjer se zbirajo, visita podobi Bismarcka in nemškega cesarja. Seveda ne vejo o tem društvu ravnatelj in profesori ničesar. Nedavno sem slišal, da se je „Teutonia“ baže združila z „Walhallo“, gotovo je, da imajo nemški gimnazijci in realci skupne shode. Tudi nemški učiteljiščeniki so imeli tajno društvo enake tendence „Alemania“, pa temu društvu se je bilo prišlo na sled in društveniki so bili kaznovani — na veliko žalost in hudo jezo nekaterih mogočnih gospodov. Če se je „Alemania“ pozneje obnovila, in če zopet živi, mi ni znano, mogoče je, saj so tudi na učiteljišču učitelji, ki bi se društva veselili in mu dajali potuho. Takšen je torej patriotizem nemške srednješolske mladine mariborske. Kriviti se mora že kaveljček, da postane kavelj. Zdaj pa vprašamo: Kaj je pa z dr. Binderjevo zadevo? Če ne bo odgovora, bomo pa mi katero rekli.

— **Narodnonapredna stranka na Goriškem.** Izvrševalni odbor te stranke je izvolil predsednikom deželnega odbornika dr. Tumo, I. podpredsednikom ajdovskega župana A. Lokarja, II. podpredsednikom kanalskega župana M. Zego in tajnikom dr. R. Gruntarja.

— **Deželnozbornska volitev v Istri.** Pri dopolnilni volitvi iz mestne skupine Milje-Izola-Buzet je bil izvoljen laški kandidat dr. Depangher. Ta je dobil 135 glasov. Hrvatski rodoljub Fr. Flego je dobil 60 glasov, dasi kot kandidat niti razglašen ni bil.

— **Modus vivendi v Istri** se je izjalovil. Delegatje deželnozbornske večine in manjšine so imeli v Trstu dve skupni seji. Zastopnika manjšine, dr. Laginja in Spinčić sta slovenske zahteve glede ravnopravnosti v dež. zboru skrcila kar se je dalo, toda laška stranka je radikalna in dosledna sama sebi ter vsled tega nepopustljiva. V ponedeljek so imeli laški poslanci v Poreču skupno sejo. Sklenili so, da niti v pretres ne vzamejo slovenskih zahtev in zajedno se odločili, da začno takoj s pridravami za nove volitve, ker menijo, da bo vlada dež. zbor razpustila.

— **Židovsko vino v Istri.** V Dragušu pri Buzetu v Istri je žandarmerija preiskala in zaprla več vinskih kleti, v katerih se je ponarejalo vino. Vse te kleti so bile last židovskih „signorov“.

— **Slovenski misijon v Trstu** se je začel dne 26. t. m. pri sv. Jakobu. Pred nekaj leti je bilo radi tacega nameravanega misijona veliko krika v Trstu.

— **Nova spaka.** Razupiti tržaški „Piccolo“ je prekrstil slovensko vas Ricmanje v Rusmagna. Butec!

— **V Ameriko.** Včeraj se je zopet mnogo izseljencev odpeljalo k znamenju agentu Silviju Nodariju v Videm. Ljudje so se že večkrat svarili pred tem agentom in pred družbo „Ligure Amerina“, pa še vedno silijo k njemu. V zadnjem času so bili štirje izseljenci z Dvora pri Polhovem gradu, katere je bil Nodari poslal v Ameriko, nazaj poslani in so imeli neki škode vsak 120 gld.

— **Umrla je v Ljubljani** znana narodna gostilničarka gospa J. Bončarjeva. — Na Čeručah je pretečeni teden umrl g. Ivan Vilfan, župan, p. d. pri Rogovileu; kako čislan je pri svojih rojakih bil, je pokazal pogreb, katerega se je mnogoštevilno ljudstvo udeležilo. Lahka mu zemljica!

— **Ravnajte previdno s petrolejem.** V Mali Kostivnici na Štajerskem je delavčeva žena Ana Prestor polila drva, ki niso hotela goreti, s petrolejem. Ta se je vnel in raznesel steklenico. Žena je bila smrtnonevarno opečena.

— **Znani tat.** Josip Oltra je v Štepanji vasi pri Ljubljani izvršil ulom in ukradel 96 K. Tat je že pod ključem.

— **Roparski uboj.** Mariborsko porotno sodišče je obsodilo 19letnega Jos. Lašiča iz Mekotnjaka na 6 let v ječo in

20letnega Fr. Loparnika iz Čežanjevc na smrt, ker sta ubila necega Fr. Šoštarčiča in ga potem oropala. Vzela sta mu kar je imel, namreč 10 K.

— **Žganje ju je vmorilo.** Dne 22. t. m. so našli na Trati pri Škofji Loki 45letnega dninarja Urbana Trillerja iz Virmaš mrtvega. Ubilo ga je žganje. Isto usodo je učeakal 64letni znani pijanec Anton Strle iz Osredka. Njega so našli mrtvega v nekem gozdu pri Litiji.

— **Zaradi tatvine 15krat kaznovan** je postopač Alfonz Zaruba iz Ljubljane, ki je bil te dni zopet zasačen, ker je izvršil več novih tatvin.

— **Utonil je v Reki** bivši hlapec mlinarja Valenčiča v Kilovčah, Miha Novak iz Pavlice v Istri.

— **Ukraden križ.** Dne 9. ali 10. januarja t. l. je bil v cerkvi Srca Jezusovega ukraden s stranskega altolja meden križ z božjo podobo, vreden 28 kron. Policija je zasledila sedaj ta križ pri Evi Kamnarjevi v Bohoričevih ulicah, katera ga je kupila od neke Lize Zamazekove za jedno krono. Zamazek je najbrže križ sama ukradla, ker je sedaj pobegnula iz službe, ko je izvedela, da jo je policija iskala.

— **Žalosten konec.** Te dni se je na Dunaju obesil mož, ki je nekoč na Sp. Štajerskem igral veliko vlogo. To je Friderik Brandstätter, nekdanj državni in deželni poslanec, ki Slovence ljuto preganjal. Leta 1875. je bil obsojen radi ponarejanja menice na pet let težke ječe. Zadnji čas je živel v največji bedi in si radi nje končal življenje.

— **Roparski napad.** Dne 20. t. m. popoldne se je vračal posestnik Jurij Hoge z Rudečega Kamna s sejma v Kočevje domov. Na cesti pri Kočah sta ga dva roparja napadla, ga pobila na tla in mu vzela ves denar, 720 kron. Roparjev doslej še niso dobili.

— **Naslovno ulogo „Hamleta“** je igral te dni na ruskem carskem dvoru veliki knez Konstantin Konstantinovič, ki je imenovano žaloigro sam prevel na ruski jezik. Knez je predsednik peterburške akademije zanosti. Predstave, ki je trajala od 7 ure zvečer do 2 ure zjutraj, se je udeležil car s carico in 300 dvornikov.

— **Lačne nasiti.** Zanimivo podjetje so ustanovili v poslednjih dneh v Berlinu: velikanska kuhinja, kjer se vsak dan pripravlja za 6000 ljudij obed. 1000 se jih na mestu nasiti, za ostalih 5000 se pa vozi po mestu. Rogovi opoldne naznanjajo, da se vozi obed. Za liter obeda se plača 10 pfeningov; obstoji pa iz krompirja, mesa, brullonov itd. Povprašanja in naročbe za ta obed so takšne, da se je uprava odločila, da v kratkem podvoji svojo produktivnost. Kuhalo se bode tedaj za 12 tisoč ljudij.

— **Kaj je vzrok propadanja trgovin in obrtnij v Avstro-Ogerski.** Dunajsko društvo upnikov je izdalo letno poročilo, kjer razjasnuje, da je vzrok rapidnega propadanja trgovskih in obrtniških podjetij pri nas v glavnem politična situacija, posebno na Češkem, Moravskem in Šlezkem in pa koncesijski in narodnostni dogodki nedavnih dnij. V tem je mnogo istine.

— **Koliko stanejo konji za angleško vojsko.** Angleška vlada je nakupila na Ogerskem in Hrvatskem kakih 3.000 konj, katere odpeljejo v južno Afriko. Za vsakega konja so povprečno dali 800 kron, za vse torej 3.400.000 kron. Prevoz in uadzorstvo do Reke stane okoli 100 kron za vsakega konja, torej za vseh 3.000 konj 3.00000 kron. Priprave na parnikih za prevoz teh konj čez morje bodo stale okoli 250.000 kron. Nek parnik naložen s konji, bi se bil te dni v reški luki skoro prevrnil, ker ni imel v dnu zadostne obteže, to se je zgodilo že v luki, kaj pa bi bilo šele na širokem morju? Stroški prehrane mej prevozom so preračunjen na 6 kron dnevno za vsakega konja. Potovanje bode trajalo 35 dni, torej za 3.000 konj 600.000 kron. Plače nadzor-

nikov konj bodo znašale povprečno 180.000 kron. Takse v raznih lukah, koder se parniki ustavljajo bodo znašale 20.000 kron. Skupni stroški za teh 3000 hrvatskih in ogerskih konj bodo torej znašali svoto 4.777.000 kron. Tako bode veljal vsaki konj postavljen ne afriško obal 1 600 kron. Angležka ima res mnogo denarja, da more plačevati tako drage konje.

— **Nov prekop na Ruskem.** Rusi nameravajo Moskvo (ob reki Moskvi) po velikanskem prekopu zvezati z velikim tržiščem Nižjim Novgorodom (ob izlivu Oke v Volgo) Vso delo, ki bo neprecenljive važnosti za promet in obrtnost, je preračunjeno na štiri milijone rublje. Moskovska parobrodna družba je omogočila plovnost reke Moskve do mesta Kolomne s tem, da je napravila več zatvornic in nasipov. Nadaljni prevoz blaga od Kolone do Rjaza, od koder je Oka plovna, doslej ovirajo sipne v Oki. Da odstranijo te ovire, nameravajo prekopati Oka med Kolomno in Rjazanom po nasipih, zatvornicah in prekopih po onem načinu kakor po Moskvi. S tem bi dobili izvrstno vodno pot iz Moskve v Nižji Novgorod.

— **Razdejana legenda** Požar, ki je uničil Théâtre français v Parizu, je napravil tudi konec legendi, ki se je jako zvesto ohranjevala. Po nekih starih vesteh je bil namreč zvonec na Moliérovi hiši, ki se ga je vporabljal o igri „Hernani“, oni isti zvonec, s katerim se je leta 1572, v noči 24. avgusta, torej v tužno proslavljeni „Jernejevi noči“, dalo znamenje za umoritev Hugenotov. Ko so pa v nedeljo ta zvonec sneli pred pretečo nevarnostjo zrušenja, našlo se je na njem vdolbljen datum „1761“. Zvonec je torej videl le revolucijo, ni pa, kakor se je mislilo, znameniti hugenotski zvonec.

— **Sredstvo proti tuberkulozi.** Zadnja številka francoskega lista „Revue des Revues“ prinaša članek, glasom katerega sta doktorja Charles Richet in Hericourt našla sredstvo proti tuberkulozi in sicer v soku ali serumu, katerega treba iztisniti iz govejega mesa. Glasom nadaljnih vesti pa ta serum prav za prav ni lek proti tuberkulozi, ampak le krepko živilo za dotične bolnike.

— **Časten meč za generala Cronjeja.** Izdelanje častnega meča za generala Cronjeja, za katerega je že došlo „Intransigeant“-u v Parizu okoli 15 000 frankov na subskripcijah, so poverili kiparju in graveurju Lucienu Pallezu. Načrt za ta umotvor je že izvršen. Držaj bo vpodobljen iz Bura, ki s svojima žilavima rokama drži za vrat angleškega leoparda; život živali vpodobljuje zgornjo vzbočenost, na držaju s tacami pa je zapleten v bursko zastavo, iz katere sestoji roč. Barve transvalške zastave bodo natančno izvedene v emailu in dragocenih kamenih in sicer bodo rudečo barvo tvorili rubini, belo barvo diamanti, a safiri modro.

— **Kongres gluhtonemnih** bo zboroval v Parizu od 6 do 8. avgusta v kongresni palači o času razstave. To bo pač edini kongres na katerem se ne bo govorilo. Obsejal pa bo ta kongres dva oddelka, in sicer oddelek v resnici gluhtonemnih, in oddelek „govorečih udeležencev“, prijateljev in učiteljev gluhtonemnih. O tej priliki se pokaže, v koliko so se gluhtonemi v 100 letih udeleževali duševnega življenja, za kar gre hvala velikodušnim, občudovanja vrednim človekoljubom, kakor so Abbé de l' Epée, Heinicke in Gallandet, ki so tako vspešno žrtvovali svoje moči v pouk gluhtonemnih.

— **Žrtve morskih somov.** Iz Sydneya se poroča: Te dni došel je semkaj parnik „Chingtu“ iz Kitaja, ki je prinesel strašnih vesti o parniku „Hupeh“, ki je ponesrečil na visokem morju. Parnik „Hupeh“ je zapustil Javo dne 8. novembra m. l. s 60 možmi posadke in nekaj potnikov. Naložen je bil s sladkorjem. Ko je plul mimo otoka Cambria, je nastal vihar, naloženo blago se je jelo premikati in parnik se je nagnil ter zajel vodo, ki je pogasila ogenj pod parnim kotlom. Na rešitev parnika ni bilo več misliti, in ker so bili vsi čolni razun enega razbiti, napravili so mornarji nekake

plove, na katere so poskakali. V onih vodah pa je, kakor znano, posebno mnogo morskih somov in tudi sedaj so se v veliki množini zbrali okrog plovov in mornarji so videli s strašno grozo, kako je besen val preobrnil en plov in kako so se grde živali vrgle na ponesrečene tovariše ter se trgale za žrtve. Morje se je takoj daleč porudečilo s krvjo. Z napetjem vseh močij posrečilo se je kapitanu, da je z ostankom posadke, — ednajst mož — dospel na otok Lubang, neprenehoma obdan od požrešnih somov. Parnik in vse blago sta popolnoma zgubljena.

— **Devanje pajčevine** na sveže rane v svrhu vstavljenje krvi, kakor je to povsod navada, — je nevarno in v slučajih smrtonosno. Tako se je neki posestnik v Šleziji po neprevidnosti ranil na roki, ker je hitro položil na rano pajčevine. Čez dva dni pa mu je roka otekla in poklicani zdravnik je konstatiral zastrupljenje krvi, vsled onesaženja sicer neznatne rane po pajčevini. Nesrečneš je kmalu na to umrl v strašnih bolečinah.

— **Svetoskrunstvo na srednji šoli.** Rimml, učeneec III. razreda na višji realki v Inomostu, ki je jako slabo klasificiran, je šel dne 15. t. m. k skupnemu šolskemu obhajilu, ne da bi bil preje opravil sv. spoved. Sv. hostije pa ni zavžil, marveč jo je vzel iz ust ter jo utaknil v žep. Po svetem opravilu se je Rimml v bližini pokopališča sešel z nekim součencem imenom Schmidt, ter je vpričo njega dejal hostijo na neko vejo, in je na njo 6—8krat ustrelil s samokresom. Ker pa noben strel ni zadel hostije, stopil je čisto blizo in prestrelil hostijo, da je padla na tla. Rimml je na to stopil na hostijo, a njegov prijatelj jo je pobral in utaknil v žep, a kesneje jo je baje izgubil. Oba drzneža je dež. šolski svet izključil iz vseh avstrijskih srednjih šol, čeprav se je Rimml izgovarjal, da hostija, s katero je tako postopal, ni bila posvečena, marveč da je bila oblat. Seveda mu tega niso verjeli.

— **Krüger in transvaalski judje** Nek Francoz, ki je že več let v Johannesburgu v južni Afriki, in ki biva sedaj v Parizu na obisku, pripoveduje sledečo zanimivo dogodbo iz Transvaala: Bilo je leta 1895. Judje v Johannesburgu so si sezidali novo sinagogo in so prosili predsednika republike Krügerja, da bi sinagogo osebno pri posvečevanju počastil. Krüger je sprejel povabilo in prišel določeno nro. Ko je stopil na prag sinagoge in je snel klobuk z glave, ga je nek jud opozoril, da se v židovskih cerkvah ne sme biti odkrit. Krüger je odgovoril: „V božji hram ne stopim nikdar pokrite glave“ in je stopil v „svetišče“. Ko je bila svečanost pri kraju, je stopil Krüger pred oltar in glasno vzkliknil: „V imenu Boga Očeta, Sina in Sv. Duha otvarjam sinagogo“. Judje so pa grdo gledali Krügerja in mrmrali med seboj, ker je otvoril njihovo cerkev tudi v imenu Boga Sina, torej Onega, katerega so oni križali in ga še križajo in njegove čestilce. Pavel Krüger je šel mirno nazaj v Pretorijo v srcu z vročo mrznjo zoper transvaalske jude in v prepričanju, da mrzijo tudi njega oni.

— **Tajna tiskarna.** V Varšavi na Poljskem izhaja socijalistiški list „Robotnik“, ki se tiska v neki tajni tiskarni. Vsled ovadbe nekega Novarova, je redarstvo zasledilo to tiskarno, jo dalo zapreti in zaprlo tudi osobe tiskarne ter 12 urednikov. Drugi dan je „Robotnik“ izšel tiskan v drugi tiskarni, ter priobčil ime ovaduha Novarova, katerega so zvečer našli na ulici vsega razbodenega in mrtvega. Pal je pod nožem osvete.

— **Parnik utonil.** Zapovednik angleškega parnika „Windsor“ je brzojavil angleškemu Lloyd-Bureau iz Calaisa na Francoskem, da je 9. t. m. zjutraj ob 5. uri utonil parnik „Cuvier“, kateri je trčil z nekim nepoznanim parnikom. Parnik „Windsor“ je okoli 7. ure zjutraj dobil v morju 3 osebe potopljenega parnika in je pobral, za ostalo moštvo se ne ve ali se je in na kak način rešilo, ali pa potopilo v valovju.

— Dnevnik pokojnega prestolonaslednika Rudolfa. „Nouvelle Revue“ v Parizu je začela objavljati baje pravi dnevnik prestolonaslednika Rudolfa. Prvo poglavje obsega prizor med Rudolfom in nekim neuljudnim angležkim kapitanom.

— Knez morilec Ruski knez David Oretschin se je zaročil z mlado peterburško aristokratko. Da uredi svoje družbinske razmere, odpotoval je k bratu v rodni grad v Kavkaz. Dolgo ga ni bilo nazaj. Zadrževala ga je lepa žena bratova, katera je z njim sklenila grešno zvezo. Zaročenka ni hotela dalje čakati in je odpotovala za knezom Davidom na Kavkaz. Tu je spoznala zaročenčovo nezvestobo. Užaljena je hotela zapustiti. Takoj na to pa se je pričela širiti mej kavkaškimi aristokrati vest, da je mlada aristokratka odpotovala, in da je z njo pobegnil Davidov brat in zapustil lepo svojo ženo. Knez David je pridno širil te vesti. Skoro je odpotoval tudi knez David, za njim pa je šla žalostna bratova žena. Sedaj so dobili mej listjem v grajskem gozdu človeško okostje. Vled upravičenega suma so zasledovali pot v severni Rusiji z bratovo ženo. Žena „ranjkega“ brata je skočila skozi okno, ko je čula, da jo bodo aretovali. Knez David je pripoznal, da je v navzočnosti bratove žene zaklal brata in svojo zaročenko in bratovega slugo. Oskrbnika bratovega je knez David zastrupil. Kneza morilca so obsodili samo na — 10letno prisiljeno delo v Sibirijo.

— Šola za — kandidatkinje zakona. Mrs. Luiza Williams, mlada gospa v Novem Jorku, ki je omožena že šest let ter je njen zakon „miren kakor tiho jezero in vesel kakor mlado jutro“, je ustanovila šolo za zakon. V tej šoli se bodo poučevale mlade deklice, ki se menijo v kratkem omožiti. Poučevale se bodo v kuhanju, gospodarstvu, šivanju, odgajanju otrok, kako se ohrani zdravje in lepota in kako je ravnati z možem. Glavni predmet pa bode: dolžnosti omožene ženske napram soprogu.

Loterijske srečke

- V Lincu dne 24. marcija t. l.: 69, 59, 50, 24, 71.
 V Trstu dne 24. marcija t. l.: 62, 9, 24, 10, 26.
 V Pragi dne 28. marcija t. l.: 24, 25, 37, 62, 65.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 29. marcija 1900. Pšenica K 8.60 h, rž K 7.50 h, ječmen K 7.— h, oves K 6.— h, ajda K 9.— h, proso K 7.— h, turšica K 6.70 h, leča K 13.— h, grah K —.— h, ribenčan fižol K 9.30 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Najnižje cene.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Izdelovanje
Skrbno

Največji izbor.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

En odrezek	{ gld. 2.80 iz dobre	} pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	{ > 3.10 > >	
dostno za	{ > 4.80 > >	
1 moško obleko	{ > 7.50 > fine	
stane samo	{ > 8.70 > >	
	{ > 10.50 > finejše	
	{ > 12.40 > angleške	}
	{ > 13.95 > grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah 1 odrezek 6 gld. — 1 odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševjot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorce pošlje zastonj in poštine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo se opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdba Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (8)

Važno za kmetijstvo!

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za prašiče.

Redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi tvorbi mesa in tolšče. Jako blagodejno vpliva na prebavne organe. Zahvalna in priporočilna pisma itd. od mnogih poljedelcev potrjujejo dobroto tega sredstva, katero bi ne smelo manjkati pri nobeni kmetiji. Zavojček 50 v, pet zavojčkov samo 2 K.

Varstvena znamka.

Spričevala.

Gospod pl. Trnkoczy v Ljubljani!
 Najlepša hvala za redilni prašek, isti je dobro služil.
 Vaš hvaležni

Josip Žnidaršič.

Gradiškuta (Primorje), dné 12. junija 1896.

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani!

Hvala Vam, da ste mi tako brzo poslali prašek za prašiče, ki je imel dober uspeh. Pošljite mi še 5 zamotkov redilnega praška in steklenico tinkture za kurja očesa.

Teršič-Vransko (Štajersko), dné 10. januarija 1897.

S spoštovanjem

Ivan Pikl.

Pozor kmetovalci! Po razpisu visoke deželne vlade se sme ta prašek v vseh prodajalnah prodajati, toraj ga tudi zahtevajte na deželi pri Vaših trgovcih itd. Če ga pri Vas ne dobite, potem pišite pod naslovom:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani

z dopisnico za 5 vinarjev in ga dobite takoj po pošti.